

Ni un pas enrere!

written by Mireia Juanola | 6 de juny de 2018

Aquests dies ho hem constatat; la força de la gent és decisiva; la tenacitat i el convenciment que les coses es poden aconseguir és el que fa que les coses s'aconsegueixin. Potser fins ara no ens havíem adonat de la importància que tenim cadascun de nosaltres com a individus i com aquesta força és imparable si es canalitza bé.

El fet que hagi caigut el govern de l'Estat a partir d'una moció de censura només és una mínima expressió del que pot arribar a passar.

Ens havien volgut mesells per vestir-se d'un poder allunyat de la gent, al més descarat estil feudal, però en l'era tecnològica, la consciència de la nostra realitat i el nostre convenciment que units som invencibles, ha desemascarat un poble que ha recuperat la seva consciència de poble mil·lenari i que s'ha erigit com a tal. L'1-0 en va ser la posada en escena.

I, en aquest fer, hem destapat el veritable concepte de democràcia, la idea per la qual es va forjar: la norma vinculada a la consciència i a la llibertat.

La presa de consciència que som un poble antic, plural i divers ens apodera davant aquells qui ens volen sotmetre a lleis interessades. Les lleis internacionals que defensen els Drets Humans i l'exercici de l'Autodeterminació dels Pobles ens emparen, perquè són drets universals, la norma base de qualsevol democràcia pura i lliure.

Per això no hem de demanar permís, simplement hem de començar a caminar i exercir-los com a poble. Gràcies a la tenacitat i perseverança de la gent, hem pogut recuperar les institucions que ens havien manllevat amb males arts.

Ara només cal que continuem el camí, restituïm el nostre govern legítim i reclamem al món que ens atorgui el dret que ens correspon. Ser català és el nostre dret inalienable, i no és discutible. Exercim-lo!

Exigim al món que ens acceptin tal com som, tal com nosaltres reconeixem els altres pobles de la terra. Esdevinguem, finalment, el que volem ser, autogovernem-nos com cal i decidim plegats el nostre futur. I treballem junts amb tots i cadascun d'aquells que viuen a casa nostra i que esperen, com nosaltres, trobar-hi un recer on créixer i viure en pau.